

"Chiar dacă nu cred ce spui, o să-mi dau viața ca să spui ce vrei". E un drept al tău fundamental, și chiar de-aș fi rege, șef de stat sau un simplu părtaș al acestui univers, care-și are propriile drepturi și libertăți, cu certitudine, sunt cel care trebuie să traseze o linie de demarcație între propriile drepturi și drepturile oamenilor din societate. "Ubi societas, ibi ius" – acolo unde este societate, este și drept! Plecând de la premisa că realitatea juridică este o parte componentă a realității sociale, temelia drepturilor fundamentale organizează funcționarea generală a statului. Iar interpretând obiectiv, dreptul meu se termină acolo unde începe dreptul altuia. Dar al tău de unde a pornit? Știai că există un document de referință, conform căruia se poate constata dacă ți s-au lezat drepturile fundamentale? Declarația Universală a Drepturilor Omului garantează recunoașterea și aplicarea efectivă a drepturilor tale, căci ești om și ai libertatea de acțiune! Iar în conștiința fiecăruia dintre noi, un drept este o autorizare morală și reflectă libertatea de a acționa în conformitate cu propria noastră judecată, pentru atingerea propriilor obiective, prin propria noastră opțiune voluntară, neconstrânsă de nimeni.

Astăzi, justiția se face mai mult pe hârtie, dar drepturile? Mai mult se scriu și mai puțin se respectă? Au fundament juridic, dar acest lucru nu-i suficient atâta timp cât acestea nu-și statuează ferm echilibrul în conștiința societății.

Drepturile omului sunt, în esență, inalienabile, iar fiecare persoană are în mod inerent drepturi, pentru simplul fapt că este o ființă umană. Ele, drepturile, sunt cheia de boltă a edificiului juridic, fundamentale pentru existența, libertatea, egalitatea și libera dezvoltare a ființei umane, consacrate și garantate prin normele legii.

O dată ce s-a aprobat Declarația Universală a Drepturilor Omului în anul 1948 s-au consolidat și premisele reale pentru crearea unei societăți contemporane democratice, întrucât un "drept" este un principiu moral. Astfel, printre accepțiunile proprii, dreptul la viață reflectă sursa tuturor drepturilor, căci toate celelalte derivă din acesta, iar dreptul la proprietate este, de altfel, unica modalitate de realizare a acestui drept, pentru că omul care nu dispune de produsul efortului său, nu-și poate asigura existența. Iar, « omul care produce, în timp ce alții dispun de produs, este un sclav ».

Nu Declarația Universală a Drepturilor Omului îi spune inimii în ce să creadă și care adevăr să accepte, dar, inevitabil, e una din armele sigure care țintește spre protecția drepturilor tale fundamentale și, cu siguranță, pledează pentru echitate și justiție într-un stat de drept! Cunoaște-ți drepturile! Luptă pentru ele! Fii promotorul unui univers în care drepturile se simt "Acasă" și contribuie perpetuu la valorificarea lor!

Fii drept cu drepturile tale!